

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus*(24. heinäkuuta 2003)*

EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan mukaisesti yhteisöllä on toimivaltuudet rohkaista jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä kulttuurin alalla sekä tukea ja täydentää (myöntämällä tarvittaessa taloudellista tukea) jäsenvaltioiden toimintaa seuraavilla aloilla:

- Euroopan kansojen kulttuurin ja historian tuntemuksen ja sitä koskevan tiedon levityksen parantaminen;
- Euroopan kannalta merkittävän kulttuuriperinnön säilyttäminen ja suojaaminen;
- muu kuin kaupallinen kulttuurivaihto;
- taiteellinen ja kirjallinen luova toiminta, audiovisuaalisen alan toiminta mukaan luettuna.

On tärkeää huomata, että yhteisöllä ei ole kulttuuria koskevan 151 artiklan perusteella toimivaltaa asioissa, jotka koskevat "jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista" ⁽¹⁾.

Näin ollen arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuoma kysymys ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

⁽¹⁾ EY:n perustamissopimuksen 151 artiklan 5 kohdan ensimmäinen luetelmakohta.

(2004/C 33 E/204)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2018/03**esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle***(17. kesäkuuta 2003)*

Aihe: Kielisyrijntä — kieltä äidinkielenään puhuvat

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-2764/02 ⁽¹⁾ komissio myöntää, että "kieltä äidinkielenään puhuva" -vaatimus työpaikkailmoituksissa "on laittomasti syrjivää ja rikkoo siten työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta annettuja yhteisön säännöksiä [ja komissio katsoo,] että yhteisön lainsäädäntö kieltää kyseisen ilmaisun käyttämisen työpaikkailmoituksissa".

Samassa vastauksessa komissio myös ilmoitti tutkivansa "erään jäsenvaltion viranomaisten julkaisemia tällaisia työpaikkailmoituksia". Tutkimukset olivat 11. marraskuuta viime vuonna vielä kesken, mutta niiden päätyttyä komissio tekisi päätöksen mahdollisista jatkotoimenpiteistä.

Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop) julkisti 7. huhtikuuta 2003 ulkoisen työpaikkailmoituksen, joka koski englantia äidinkielenään puhuvan sihteerin (English mother-tongue secretary) paikkaa (katso myös http://www.cedefop.eu.int/download/banner/secretary_en_0403.pdf).

1. Onko komissio tietoinen tästä työpaikkailmoituksesta? Jos vastaus on myönteinen, mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä huolehtiakseen siitä, että kyseinen palvelukseen ottaminen voi tai on voinut toteutua ilman edellä mainitun syrjivän vaatimuksen huomioon ottamista? Voiko komissio kertoa, mikä on palvelukseen otetun tai otettavan henkilön äidinkieli? Miten komissio voi osoittaa, että lopulta palvelukseen ottamisessa kielikysymyksellä ei ollut mitään merkitystä? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt estääkseen tapauksen toistumisen tulevaisuudessa, yhteisössä yleisesti ja cedefop:ssa erityisesti?

2. Voiko komissio kertoa, mikä on sen "kieltä äidinkielenään puhuva" -vaatimuksen sisältäviä työpaikkailmoituksia koskevan tutkimuksen tämänhetkinen tilanne? Joko tutkimustuloksia on saatavilla? Jos vastaus on myönteinen, mitä johtopäätöksiä komissio voi niistä tehdä? Jos vastaus on kielteinen, miksi kyseiset tulokset antavat yhä odottaa itseään ja milloin ne ovat saatavilla?

⁽¹⁾ EUVL C 92 E, 17.4.2003, s. 207.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus*(1. elokuuta 2003)*

1. Ensimmäinen kysymys koskee työpaikkailmoitusta, jossa haettiin ”englantia äidinkielenään puhuvaa sihteerää”, ja sen osalta parlamentin jäsentä kehoitetaan katsomaan komission vastausta Leinenin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-1733/03 ⁽¹⁾.

2. Yleisemmältä kannalta todettakoon, että komissio on saanut päätökseen tutkimukset kantelusta, joka koskee erään jäsenvaltion viranomaisten julkaisemia useita työpaikkailmoituksia. Komissiolle antamassaan vastauksessa kyseisen jäsenvaltion viranomaiset tekivät selväksi olevansa samaa mieltä komission kanssa siitä, että ilmaisujen ”äidinkieli” tai ”kieltä äidinkielenään puhuva” käyttäminen työpaikkailmoituksissa on työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta annetun yhteisön säännösten vastaista. Viranomaiset myös ilmoittivat komissiolle, että asianosaisille organisaatioille on lähetetty tiedotteita ja yleisiä ohjekirjeitä, jotta vältetään vastaavien työpaikkailmoitusten julkaiseminen tulevaisuudessa.

Komission mielestä kyseisen jäsenvaltion viranomaisten kanta ja toteutetut toimenpiteet tekevät viranomaisten käytöksestä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta annetun yhteisön säännösten mukaista. Kantelijalle ilmoitettiin asiasta huhtikuussa 2003.

Komissio myös toistaa aikovansa käyttää tarvittaessa oikeudellista toimivaltaansa estääkseen ”kieltä äidinkielenään puhuva” -vaatimuksen käytön työpaikkailmoituksissa.

⁽¹⁾ EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 221.

(2004/C 33 E/205)

KIRJALLINEN KYSYMYKS E-2020/03**esittäjä(t): Sérgio Marques (PPE-DE) komissiolle***(17. kesäkuuta 2003)*

Aihe: Tukijärjestelmä kalastusalan tuottajille

Syrjäisimpien saaristoalueiden kalatalousalan tuottajien hyväksi perustettiin tukijärjestelmä vuonna 1992. Näillä alueilla ei ole lähelläan alueellisia markkinoita ja liikenneyhteydet mantereelle ovat kalliita, joten järjestelmällä tasoitetaan tuottajille aiheutuvat lisäkustannukset hankinnoissa ja liikenteessä.

Vuosina 1994, 1995 ja 1998 hyväksyttiin uudet asetukset alkuperäisen asetuksen voimassaolon jatkamiseksi. Viimeisin niistä oli voimassa 31. joulukuuta 2001 saakka. Asetuksen N:o 1587/98 ⁽¹⁾ 6 artiklan mukaan komissio esittää viimeistään 1. kesäkuuta 2001 kertomuksen sen täytäntöönpanosta. Komissio aikoi kuitenkin tehdä perusteellisemman arvon toteutettujen toimien vaikutuksista ja etäisyyden kalastusyrityksille aiheuttamista lisäkustannuksista sekä ottaa huomioon yhteisen kalastuspolitiikan uudistamisesta käydyn keskustelun. Komissio katsoikin aiheelliseksi lykätä kertomuksen esittämistä 1. kesäkuuta 2002 saakka ja pidentää asetuksen 1587/98 voimassaoloa vuodella, 31. joulukuuta 2002 saakka. Neuvosto hyväksyi tämän komission ehdotuksen (jolla on kaksi oikeusperustaa, EY:n perustamis-sopimuksen 37 artikla ja 299 artiklan 2 kohta) ja parlamentti antoi siitä puoltavan lausunnon.

1. Milloin kertomus lisäkustannusten tasoittamisesta kalastuslalla aiotaan hyväksyä?

2. Miten komissio suhtautuu mahdolliseen siirtymiseen pysyvään järjestelmään, jolla korvattaisiin asetuksen 1587/98 jatkaminen, sillä syrjäisimpien alueiden pitkät etäisyydet ovat muuttumaton tekijä?

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1998, s. 1.